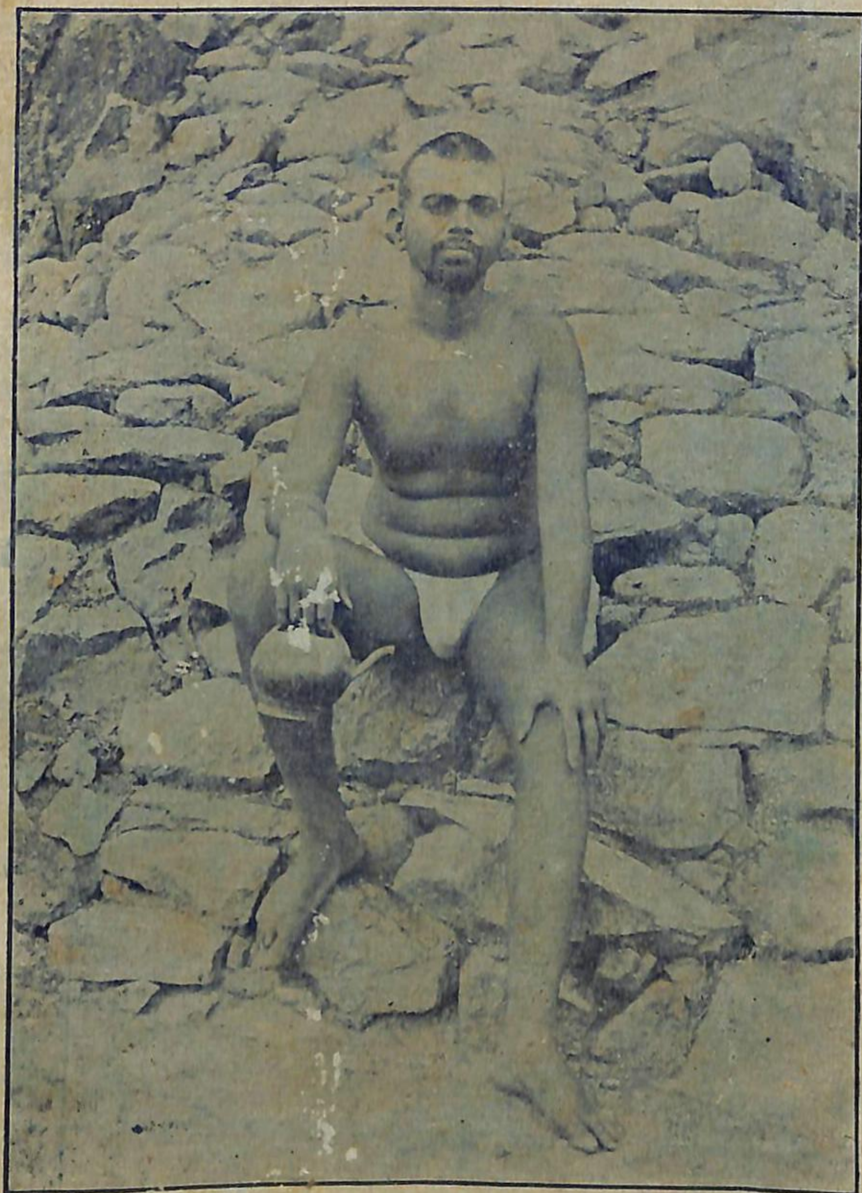
ஸ்ரீ தேவிகாலோத்தரம்

ஞானசார விசாரப் படலம்.

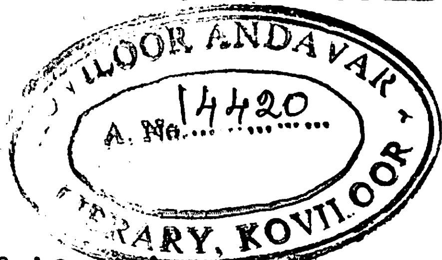

ஸ்ரீ ரமண மஹர்ஷிகள், திருவண்ணாமலை.

ஸ்ரீ

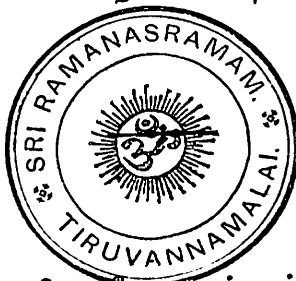
தேவிகாலோத்தரம்

ஞானசார விசாரபடலம்

தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம், குருஸ்துதி,
ஹஸ்தாமலகம் இவற்றுடன்

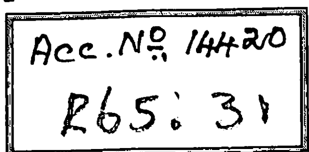
ஸ்ரீ ரமணமஹர்ஷிகள்
மொழிபெயர்ப்பு.

திருவண்ணாமலை, ஸ்ரீ ரமணாச்ரமம், காரியதரிசி
நிரஞ்சனானந்த சுவாமிகளால்
பிரசுரிக்கப்பட்டது.

1931

 [விலை அணா இரண்டு.

9-1

அவதாரிகை.

உபாகமங்களு ளொன்ருய 'ஸ்ரீ தேவி காலோத்தர'த்தின் கண் சகலாகம சாரத்தின் சாரமாய்ப் பக்குவான்மாக்கள் பரிபாக காலாநந்தர மடையத் தகுந்த ஞானத்தையும் ஆசாரத்தையும் விவரித்துப் பரமசிவன் பரமசிவைக் கருளிச்செய்த இந்த ஞானசார விசார படலக் கிரந்தமானது, சனன மரண ரூப சம்சார துக்க சமுத்திரத்தில் வீழ்ந்து முங்கிப் பொங்கித் தத்தளிக்குஞ் சீவர்களைத் தாங்கி நேர்வழி கொடுபோய் முத்தியெனு மக்கரையிற் சேர்க்கும் அரும் பெருந் தோணியா யிருத்தலின், முமுட்சுக்க ளனைவருந் திகைத்து வழிதப்பி யலையாமலிதன் றுணையால் நேர்மார்க்கமே சென்று அச்சாந்தானந்த பரமபத மடைவாராக.

பாயிரம்.

வெண்பா.

மன்பதைக ளுய்யும் வகையருளால் வாய்மலர்ந்தான்
மொய்ம்புடைய ஞான முனிரமணன்—இன்புதவு
மெய்ஞ்ஞான சார விசார படலமெனு
மிஞ்ஞான நூலொன் றினிது.

வேதாந்த சித்தாந்த வேறுபா டில்லாத
போதாந்த மோனப் பொதுநின்றோன்—சூதலா
முத்திக்கு வித்தாய் மொழிபெயர்த் தீந்தவீ
துத்தமருள் ளத்துக் கொளி.

மு. க. முருகன்.

ஸ்ரீ

தேவிகாலோத்தரம்

* ஞானாசார விசாரபடலம்.

மங்கலம்.

வெண்பா.

தேவன் றிருவாயாற் றேவி செவிபுகட்டுந்
தேவிகா லோத்தரந் தேர்ஞான—மாவினைவா
மானந்த வானமுத மானவரு ளத்துவித
மோனக் கரியகமே முன்.

தேவி:—

1. அனைவர்க்கு மேமுத்திக் காகவம் முத்தி
தனையுறுமார்க் கக்காட்சி தானு—மனையபர
ஞானமா சாரமே நாடுமெனக் குன்னருளால்
வானவ ரீசா வழுத்து.

ஈசன்:—

2. யாதினுன் ஞானியர்கள் யாதோர் களங்கமுமி
லோதரிய முத்திதனை யுற்றிடுவார்— மாதரசே
ஞானவா சாரங்க ளனைக் கின்றுரைப்பன்
ஞானமுற யாவருமே நன்கு.

---

* இப்பதிப்புப் புதுப்பிக்கப்பட்டது.

3. ஞானந்தான் யாவர்க்கு நன்முகத்தோ யிக்கால
ஞானத்தா லுள்ளி னனுகாதோ—வான
கணக்கிலாக் கோடிநூல் கற்றுநு மன்னோர்க்
குணர்வுதியா தென்றே யுணர்.

4. அதனாலே நிர்ப்பயனு மையமென வின்றி
யெதனிலுமே யிச்சை யிலனு—யிதயத்தி
னற்சிரத்தை யோடு நிராகுலனாய் ஞானத்தி
லுற்சாக முள்ளோனு யுற்று.

5. மமதையின் றிக்கருணை மன்னிப்பூ தங்க
டமக்கெல்லா மேயபயந் தந்து—முமுட்சுவா
யோகத்திற் றற்பரனு யோதிக்கா லோத்தரத்தி
னேகவழி நிற்க விசைந்து.

6. அவன்றனே நான்முகனு மச்சிவனு மாலு
மவன்றேவர் கோன்குகனு மாவ—னவன்று
னகில சுரர்குருவு மாவன்மா யோகி
யகில தபோதனனு மாம்.

7. பண்டிதனு மாபுருடன் பாரமார்த் தப்பேறு
கொண்டவனு மன்னவனே கூறுங்கான்—மண்டியுழல்
வாயுசமஞ் சித்தம் வலித்தெவனு னிச்சலன
மாயிருத்தப் பெற்றிடு மாம்.

8. அதுதானே முத்திக் குபாய மதுவே
சதுபாயர் சார்குணந் தானு—மதுவே
பிரஞ்ஞை திரத்தன்மை யின்னு மதுவே
தருமம் விவேகியர்க்குத் தான்.

9. அதுவேநற் றீர்த்த மதுவேயாந் தான
மதுவே தவமாகு மைய—மிதிலில்லை
யெவ்வுபா யத்திறு லேவாயு விற்சலன
மிவ்வுளங்கட் டப்படுமோ வெண்.

10. சித்தஞ் சிறிதசையச் சம்சார நிச்சலமாச்
சித்தநிலை நிற்கமுத்தி சித்தமிது—சித்தந்
திரமாக்க வேவேண்டு மாதலினுற் றீமான்
பரமாம் பிரஞ்ஞையினுற் பார்.

11. அந்தவே காந்தத் தடையுஞ் சுகமதுவே
யந்தமிலா வத்தியந்த வானந்த—மெந்தக்
கருமமுமி லப்பாத்திற் கற்றவனு மார்தா
னிரமித் திடானீ யிசை.

12. விடயஞா னம்போய் விரிநிட் களமாய்
விடயமின் ஞானபரன் வீடு—மடைய
வவாவிலனே னுந்திர னட்சயமா மோட்சந்
தவாதுற் றிடுவனே தான்.

13. இருக்கின்றே னென்கலையோ டேய்ந்தசை தன்ம
வுருசத்தி யத்தா லொளிரும்—பிரபஞ்சஞ்
சர்வஞ்சத் திய்யானஞ் சார்நிட் களஞானஞ்
சர்வ நிராலம்பந் தான்.

14. அத்துவித மாகி யறிவொளி மாத்திரமா
யெத்து மகமமிசத் தெச்சூன்ய—முத்திக்கு
வித்ததுவே யென்று விளம்பும் பரயோகத்
துய்த்திடுவ தாகத்தா னுற்று.

15. சக்கரங்க ளாடிகள் சார்பதும தேவதை
யக்கரங்கண் மண்டலமூர்த் தாதியா—மிக்கவிவை
யோர்போது மற்பமுமே யுன்னி யிடத்தகா
நேர்மார்க்க மாமிதனை நீத்து.

16. கும்பகமு மந்திரக் கூட்ட முயிர்ச்சலனத்
தம்பனமுன் னுயவாந் தாரணைதா—மென்பவைக
ளத்தனையு மாசரிக்க வேண்டாவா மட்சயமா
முத்தியிச்சை யுள்ளோர் முயன்று.

17. பூசை வணக்கம் புரிசெபஞ் சிந்தன
மாசரிப்ப தேதுமே யங்கில்லை—பேசுமது
கேவலம் ஞேயமென்று கேளினிக் கிஞ்சிலன்ய
மாவறிய வேண்டுவதின் றாம்.

18. வெளிவிடயம் பற்றும் விரிமனத்தார்க் கென்றும்
விளையும் வெகுபந்த வேது—வெளியே
திரியுஞ்சித் தத்தைத் திருப்பநிலை யுற்றே
யொருதுனிமே வாருலகி லோர்.

19. உள்வெளிமேல் கீழ்நடுதிக் கோர்சிறிது மின்றியே
யுள்ளவுரு வெல்லாமா யோருருவு—மில்லதாய்த்
தான்றனக்கே வேத்தியமாய்த் தானே யிலங்கிடுமாற்
றூன்றமா மொன்று புணர்.

20. எவ்வெதன் றிட்டியா லெவ்வுயிர்செய் யுந்தொழில்க
ளவ்வுயிர்க் கக்கதியுண் டாதலா—லெவ்வ
மறுவவை சாரா தயற்றிட்டி யற்று
ணிராலோகந் தானே நினை.

21. ஏது பலங்கரும மில்லை சுபாவத்தி
லோது மிவையாவு முண்மையல—பேத
வுலகமு மில்லை யுல்கப்பற் றுள்ள
விலவுகிகன் றானு மிலை.

22. நிராலம்ப மிந்த நிகிலமு மன்றி
நிராலம்பத் தாலொளிரா நிற்ப—நிராலம்ப
மாகச்செய் திந்த வனைத்து நிராலம்ப
மாகிடுவ னென்றே யறி.

23. வியோமவடி வாகும் வியாபகமா சூன்ய
மியாதொருவன் பாவித் திடானே—லியாண்டுமவன்
பீசகோ சக்கிருமி போலப் பிரபஞ்ச
பாசசமு சாரியாம் பார்.

24. அகிலமாம் யோனியிலு மாருயிர்யா விற்கு
மிகக்கிலே சம்பொருந்து மேன்மே—லகிலக்
கிலேசமுமே நீக்குதற்குக் கேண்மாசூன் யத்தை
யிலேசமறுச் சிந்தை யியற்று.

25. ஞானவுத யப்பொருட்டே நற்கிரியை சற்சரியை
தாநவிலப் பட்டதாற் றொன்றை—மானதத்தி
னுட்கருதுஞ் சாலம்ப யோகந் தனையுமொரீ
நிட்பிரபஞ் சத்தே நிலை.

26. பாதலமுன் பாகப் பகர்சத்தி யந்தமா
யாதரப் பட்டவிவை யத்தனையும்—வீதலுறுஞ்
சூனியமா மத்திரங்கொண் டாராலே சூரரவர்
சூனிய ஞானியராச் சுட்டு.

27. விடயத்தி லாசை விடாதே குரங்கை
விடச்சலிசித் தத்தை விடாது—மடக்கிச்
சருவகுன் யப்பதத்திற் ருபிக்க வத்தா
னிருவாண முற்றிடுவ னோர்.

28. அகிலதத்து வத்து மபின்னமா யாக
மகமென் பதற்கனிய மாகி—யகமெய்ப்
பொருளுக் கபின்னமாம் பூரணசித் தெங்கும்
பொருந்துமுக முள்ள பொருள்.

29. ஆகாயம் போல வகிலத் தகம்புறமு
மேகாங்க மாயுருவ மின்றியதா—மாகா
பரமானந் தத்துட் படிந்தவரன் பேயப்
பரமானந் தப்படிவர் பார்.

30. இந்தனமில் லாவெரிதா னெவ்வண்ணந் தான்ருனே
மந்தமாய்ச் சாந்தியினை மன்னுமோ—வந்தவிதம்
பற்றுபொரு ளற்ருற் பரந்தமன முஞ்சாந்தி
யுற்றுவிடுந் தானுக வோய்ந்து.

31. மோகிதை மாயையே மூர்ச்சிகை சொப்பன
மாகிய விஞ்ஞான் கவத்தைகளு—மேக
சுழுத்தியொடு சாக்கிரஞ் சொல்லுமிவை யெல்லா
மொழித்துவிட வேண்டு முணர்.

32. தேகமிதிற் சூக்குமமாச் சேருமுயிர் சித்தபுத்தி
யாகுமகங் காரமிவை யாவுக்கு—மேகசித்
தன்னியமே யென்றுசிந்தை யாற்றவே யச்சித்தை
மன்னிடுவா னென்று மதி.

33. நித்திரையி னனு நினைவாதி யாலுமிதஞ்
சித்தந்தான் மூடமிகச் சீரழியுஞ்—சித்தமிதை
யெத்தனத்தா லேயுணர்த்தி யேகாமற் றன்னிலையில்
வைத்திடுவாய் மேன்மேலும் வை.

34. சித்தமெப் போது திரமாகு மெவ்விதத்து
மத்தைச் சலிப்பித்த லாகாதே—யித்தனையுஞ்
சிந்திக்க வேண்டுவதின் றுங்கேயச் சித்தத்தைப்
பந்தித்து நிச்சலமே பண்ணு.

35. ஆசிரயம் பற்றியதா மச்சித்த மங்ஙனமே
யாசிரய மின்றியதா யாக்கிடுக—வாசிரயம்
பற்றுசல நிச்சலமாப் பண்ணியந் நிச்சலத்தைச்
சற்றுஞ் சலிப்பியா தை.

36. இவ்வெல்லாப் பூத விலயமுண் டாகிலிவற்
றெவ்வெவ்விண் ணும்விமல மேபோல—வவ்வவ்
வுருவம் வியாபித்து மோர்மலமி றன்னைப்
பொருவி றியானம் புரி.

37. அதுவே சனன மடைந்ததன் பேறு
மதுதானே பாண்டித்ய மாகு—மெதுதான்
சலனமுறும் வாயு சமஞ்சித்த மென்றுஞ்
சலனமறச் செய்சா தனம்.

38. சித்தத்தை பேயெயுந் தாரணைஞ் செய்யற்க
மத்தியிலுங் கீழிலு மற்றெங்குஞ்—சித்தமீ
தந்தரங்க பாவனைவிட் டாசிரய மின்றியதாச்
சந்ததமுஞ் செய்திடவே தான்.

39. உறக்கத்தி னின்று முணர்த்திடுக சித்த
முதிர்ச்சலனம் பின்ன ரொடுக்கா—யுறக்க
மலைவென்னு மிவ்விரண்டு மற்றநிலை யுற்றா
னிலையி தனி னிச்சலமா நில்.

40. ஆசிரய மின்றியதா யச்சித்தந் தானென்று
மாசறவா லம்பமெலா மற்றதாய்ப்—பாச
மனவவத்தை மன்னிடா மைஞேய முத்தி
தனதிலக்க ணந்தான் றரி.

41. ஆலம்ப மெல்லா மறவிட்டே யம்மனத்தை
யேலத் தரிப்பித் திதயத்தே—சாலத்
துலக்கமா யெவ்வறிவு தோன்றுமோ வஃது
யலக்கவே யென்றும் பழகு.

42. அப்பரமாஞ் சூனியத்தை யார்தியா னித்தேயவ்
வப்யாச தற்பரரா யாவரோ—தப்பார்
பிறப்பிறப்பில் லாத பெருமையுறுந் தான
முறப்பெறுவ ரேயவரென் றோர்.

43. தேவருந் தேவியரு மங்ஙனமே யன்னியமாம்
பாவமற முந்தற் பலன்களு—மேவியிடு
மாசிரய மாசிரய ஞானமுமே யானவிவை
மாசமு சாரபந்த மால்.

44. தொந்தமென் றாசிரயஞ் சொல்லப் படுமாமத்
தொந்தம் விடப்பரந் தோன்றுமே—பந்தமில்
சீவன்முத் தன்யோகி தேகத் தியாகத்தா
லாவன் விதேகமுத்த னன்று.

45. உடலை விராகத் தொழித்திடுகை புத்தி
யுடையவராற் செய்ய வொண்ணாதே—யுடலிதனை
யாரம்பித் துள்ளவினை யற்றவுட னிவ்வுடல
பாரந்தா னேயகலும் பார்.

46. இதயகம லத்தே யகமுருவா மெச்சித்
ததுவிமல நிச்சலமே யாகு—முதிக்கு
மகங்கார நீக்குதலா லச்சித்தே முத்தி
சுகங்கொடுப்ப தென்று துணி.

47. சருவ வுபாதியுஞ் சாரா துளசித்
துருவ மெதுவொன் றுளது—நிரந்தர
மந்தச் சிவமகமென் றன்பாற் றியானித்தே
யெந்தவா சத்தியுநீ யெற்று.

48. தேசமுஞ் சாதிமுத லாமிவற்றைச் சேர்ந்தனவு
மாசகல்வர் ணாசிரம மன்னினவும்—பேசுமிப்
பாவனைக ளையகற்றிப் பற்றியே தன்னிலையின்
பாவனையே யென்றும் பழகு.

49. ஒருவனா னெற்குரிய னோரொருவ னில்மற்
றொருவற்கில் யானு முரிய—னொருவ
னெவற்குரியன் யானவனைக் கண்டிலேன் யானெற்
கெவனுரியன் கண்டிலேன் யான்.

50. நானே பரப்பிரம நாதனுல குக்கீச
னானவிந் நிச்சய மார்புருடன்—றானேநன்
முத்தனா மன்றி முரண்வழியிற் செல்புருடன்
பெத்தனா மென்றுநீ பேண்.

51. என்றொருவன் றேக மிலனாக வேதன்னைத்
தன்ஞானக் கண்ணினாற் றான்காண்ப—னன்றே
யனைத்திலு மாசை யறவிட்டுச் சாந்தி
தனைத்துன்னி யோனவன் றான்.

52. அசனீச னென்றெல்லா நூற்களிலு மார்தா
னிசைக்கப் படுவானோ வென்று—மசரீர
னாங்குணமில் லானான்மா வாமவனே யான்சிறிது
மீங்கிதனி லைய மிலை.

53. விஞ்ஞான மாத்ரன் விசுத்தன் விமுத்தனா
னெஞ்ஞான்று மெங்கு மிருப்பனா—னஞ்ஞாயத்
தொன்றலனான் பற்றவிட வொண்ணானான் றுக்கமிலா
னென்றும் பிரமமயன் யான்.

54. உச்சி முதலுள்ளங் காலளவா யுட்புறம்
பிச்சருமப் போர்வை யிழுதியா—மிச்சடத்துக்
கன்னியசித் தாய்முழுது மாயமுத மாய்த்தானே
மன்னியவான் மாநான் மதி.

55. இந்தச் சராசரங்கட் கீசனான் றாயுடனே
தந்தையுந் தந்தைக்குத் தந்தையுஞ்—சிந்தனங்கொண்
டத்துரிய நற்பத மாமெனையே சிந்திப்பார்
முத்தி விருப்பர் முனைந்து.

56. பிரமன்முன் னாந்தேவர் பேணுமர மாதர்
நரரியக்கர் கந்தருவர் நாகர்—நிரையாலும்
யாகம் பலவாலும் யான்பூச் சியனெனையே
யாரும்பூ சித்திடுவ ரால்.

57. அருந்தவங்க டான மனேகவிதத் தாலு
மருச்சிப்ப ரென்னையே யாரும்—பரந்த
சரவசர பூதங்கள் சார்ந்துளமற் றெல்லா
மொருவனும் யானே யுணர்.

58. தூலனுஞ் சூக்குமனுஞ் சூனியனு மல்லனான்
ஞாலத்தின் பந்துநான் ஞானமயன்—மேலு
நிரந்தரனீ சன்விமல னீடவத்தை யில்லோன்
பிரபஞ்ச மில்லோனான் பின்.

59. அனாதிவிஞ் ஞான மசன்மம் புராணந்
தனாதித யக்குகையிற் றங்கி—யெநாளு
முருவமுல கங்களங்க மொப்புப்பற் றின்றிக்
கருதக்கா ணக்கொளப்போ காது.

60. சனாதனமா யந்தரமில் சற்பிரமஞ் சோக
மெனாநீ யடிக்கடிபா ரேகம்—பனாளுமெவன்
பாவித்து நிச்சலனா நிற்பன் பரப்பிரம
மாவனமூ தத்தன்மை யார்ந்து.

61. ஞானமிவ் வாறு நவின்றிடப் பட்டதா
லானமுத்தி யாரு மடைதற்கு—மானினியின்
றுசார மென்னா லருளப் படுமிதுகே
ணீசாவ தானமா நின்று.

62. நீராட லுஞ்செபமு நித்தியவோ மம்பூசை
யாரழலின் காரிய மாதியாத்—தேருமோர்
சாதனமு மன்னோன் றனக்கென்று மின்றுமான்
மாதரசி யேநீ மதி.

63. நேமமுங் கேத்திரபீ டத்தி னிகழ்சேவை
நாமவர்ச்ச னம்பிதிரர் நற்கருமம்—பூமருவு
தீர்த்தநல் யாத்திரை தேசார் விரதங்க
ளோர்த்திடவற் றில்லையா மொன்று.

64. தருமா தருமந் தருபல னில்லை
மருவு திதியுலக மன்னும்—கருமமிலை
யெல்லாக் கரும மிகந்திடில காசார
மெல்லா விதத்து மிக.

65. சமயவா சாரமே சற்றுமின்றித் தள்ளாய்
சமத்தமாங் கன்மந் தனையா—யமையுமாற்
சங்கற்ப மும்விகற்பஞ் சாதிதரு மஞ்சார்ந்த
சங்கத்தை யுந்தூரத் தள்ளு.

66. பலவிதமாஞ் சித்திகளும் பாதாள முன்பா
யிலகுமிர சாயனமு மென்ப—வுலகிற்
பிரத்தியட்ச மாகவே பெற்றாலும் பற்ற
லொருவுகவே சாதக னுள்.

67. இவையாவும் பந்தகமா மிச்சீவ னுக்கே
யிவைமேலுந் தாழ்ந்தநெறி யீவ—விவைக
ளியாவையினு மப்பரம முத்திசுக மில்லை
வியாபகமாஞ் சித்துருவம் விட்டு.

68. எவ்விசே டத்தானு மெல்லா வவத்தையினுந்
தவ்வலற யோகந் தரித்தோனே—யெவ்விதத்து
மையத்தாற் கேத்திரபீ டத்திற் குதூகலமா
மையலெழின் மற்றதனை மாற்று.

69. கிருமிகீ டம்பற்றவை கேள்சதியே தாரு
வுருமுதலா மெல்லா வுயிரு—மொருபோது
நாசமுறச் செய்யவொணா நல்லறிஞ னுண்மையறி
வாசிரயித் தோணா யறி.

70. வேறெதுவுந் தான்பிடுங்க வேண்டா மிலையினையும்
வேறுபடுத் துஞ்செயலும் வேண்டாமே—சிறி
யினாத செயவேண்டா மெவ்வுயிர்க்கும் பூவு
மனாதரவாய்க் கிள்ளவேண் டாம்.

71. சுயமாக வேயுதிர்ந்த தூமலர்கள் கொண்டே
செயக்கடவன் பூசை சிவனுக்—கியற்றியிடு
மாரணமுச் சாடனமுன் மற்றவித்து வேடணமும்
பேருற்ற தம்பனமும் பின்.

72. சுரமொடு பூதங்கோ டுன்னுமா வேச
முரண்வசிய மாகருட மோக—முரைத்தவிக்
குத்திரகன் மங்கள் குயிற்றற்க கற்கட்டை
யொத்தவற்றிற் பூசை யொழி.

73. கேத்திரபீ டத்திற் கிளர்தேவ தைப்பொருட்டாச்
சேர்த்திடுமா முத்திரையுஞ் செய்மகமு—நீத்துமுன்
செய்யவற்றின் வாதனைக டீர்த்தே வியாபகமா
மெய்யறிவு தன்னையே மேவு.

74. சமத்துவமே யுற்றுச் சருவாம லாசை
சமனாய்ச் சுகதுக்கச் சார்விற்—சமனாகி
மித்திரர்க ளல்லாதார் மேலுமோட் டிற்பொன்னி
னொத்தகருத் தோனாகி யுற்று.

75. பொறிவிட யத்திலொரு போதும் விருப்ப
முறவிடா துண்மமதை யோட்டி—யறிவுரமுற்
றுசைபய மற்றென் று மான்மாவி லேரமிப்பன்
மாசிலா யோகி மதி.

76. சமனுகி நிந்தையிற் சாற்றுதுதி யிற்பின்
சமனுகிச் சர்வபூ தத்துஞ்—சமதிட்டி
மன்னிடவே வேண்டுமான் மாரும லெந்நாளுந்
தன்னுயிர்போன் மன்னுயிரிற் றுன்.

77. ஒருவுகவீண் வாத முடனுலக கோட்டி
யொருவுக பாழ்ங்கலக மும்பின்—னொருவுக
சாத்திர கோட்டியைச் சாராதே தீச்சொல்லோ
டேத்துநற் சொல்லு மிக.

78. ஈரிடையுங் கோளு மிடம்ப மிராகமுஞ்
சாருமம் மாச்சரியந் தானும்பின்—னேரிடு
மாசையுங் கோபமு மச்சமுஞ் சோகமு
நீசேருவ மெல்லமெல்ல நீக்கு.

79. தொந்த மனைத்துந் தொடரா தகற்றியே
சந்ததமுந் தான்சனத்தைச் சாராதா—னிந்த
வுடம்புடனே யெல்லா முணர்ந்திடுவா னுகித்
திடம்பெறுதே சார்ந்தொளிர்வன் றேர்.

80. ஞானத்தி னுலேயே நன்முத்தி யவ்வண்ண
மேனைய சித்திபய னின்றேனு—மூனமாம்
போகத்துஞ் சித்தியினும் பூண்டுமயல் வேண்டிடுவர்
சாதகரா யுள்ளவர்க டாம்.

81. அணிமாதி யானகுண மார்ந்திடுக வன்றி
யணுகாம லேயஃ தகல்க—வுணர்ந்தே
விமலமா மப்பதியை வீடுறுத றப்பா
னமலமாந் தேகி யறி.

82. ஆகந்தா னைம்பூத வாகார மங்கேயே
யேகசிவன் றானு மினிதமர்வன்—பாகமிலா
தெங்கு முறுசிவமுன் னித்தரையீ றுமுலகஞ்
சங்கரன் றன்னுருவந் தான்.

83. இவ்வறிஞ னைக்கண் டிசைகரண மூன்றானுஞ்
செவ்வியகந் தங்கனிபூத் தீம்புகையுந்—திவ்வியமா
நீராட லாடையூ ணெஞ்சுருகு மன்பாலீந்
தாரரரா தித்திடு வார்.

84. அப்படியே வீடுறுவ ராருயிரே யம்முத்தி
மெய்ப்படியு மார்க்க விருப்பமுளா—ரப்புருடற்
பூசைபுரி வாரன்னோன் புண்ணியத்தைப் பாவத்தை
யேசுபவ ரெய்திடுவா ரெண்.

85. அறிவுடனு சாரமெவை யாசிக்கப் பட்ட
தறிவிக்கப் பட்டதெனு லந்த—நெறியாவுங்
காலஞா னந்தான் கருத்தில்வே றேவினவற்
பாலதெது மாதே பகர்.

இங்ஙன மிருபத்து நான்காயிரங் கிரந்த மிசைந்த
ஸ்ரீதேவிகாலோத்தர மென்னும் ஞானகாண்
டத்தின்கண் நைட்டிகர்க்கு ஞானசார
விசார மென்னும் அறுபத்தைந்தாம்
படலம் சம்பூர்ணம்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம்

தாத்பர்யத்துடன்.

அவதாரிகை.

உலக சிருஷ்டிகர்த்தரான பிரமதேவரின் மானசிக புத்திரரான சனகர், சனந்தனர், சனத்சுஜாதர், சனத்குமாரர் என்னும் நால்வரும் சகசிருட்டியாதி காரியங்கட்காகத் தாம் பிறப்பிக்கப்பட்டமையைப் பிதாவாற் கேட்டு அதில் விரக்தியுற்றவராய் உபசாந்தியையே நாடி, அதனைத் தெளிவிப்பாரைத் தேடிவரும் அதி தீவிர பக்குவர்களின் பொருட்டுப் பரம காருணிகனான சாக்ஷாத் பரமேசுவரன் ஆலின் கீழ் தக்ஷிண மூர்த்தமாக மௌனமாய்த் தன்னிலையிற் சின்முத்திரையோடிருக்கக் கண்டதும் காந்தங்கண்ட இரும்புபோற் கவரப்பட்டவரா யவ்வாறே யவரருகிற் றம் முன்மை நிலையிலமர்ந்தனர். அம்மோனமாந் தன்னிலை யுண்மையை யுணருஞ் சக்தியில்லா வுத்தம வதிகாரிகட்குத் தடையாய்க் காணப்படு முலகமாய், காண்பானாய், காட்டு மொளியாய் விரிந்தொடுங்குஞ் சக்தி தன்னையன்றி யின்மையின் 'எல்லாந் தன்மய' மென்னுஞ் சர்வாத்மத்துவத்தைத் தொகுத்து இத்தோத்திரத்தால் ஆசாரிய சங்கரர் அறிவிக்கலாயினர் :—

மங்கலம்.

மன்னுமா முனிவரர் சாந்தி மன்னவே
தென்முக மூர்த்தியாய்த் திகழ்ந்து மோனமாந்
தன்னிலை திகழ்த்தியித் துதியிற் றன்மயஞ்
சொன்னவச் சங்கரன் றன்னு மென்னுளே.

நூல்.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

மவுனமா முரையாற் காட்டு மாப்பிரம வத்து வாலன்
சிவநிலைத் தவர்சற் சீடர் செறிகுரு வரன்சிற் கைய
னுவகையோ ருருவன் றன்னு ளுவப்பவன் களிமு கத்த
னவனையாந் தென்பான் மூர்த்தி யப்பனை யேத்து வோமே.

(தாத்பர்யம்.) மௌனமாகிய வியாக்யானத்தாற் றெரிவித்த பரப்பிரம சொரூபனும், பாலனும், பிரம நிஷ்ட முனிகளான உத்தம சிஷ்யர்கள் சூழவிருக்கும் குரு சிரேஷ்டனும், சின்முத் திரைக் கையனும், ஆனந்த மூர்த்தியும், தன்னிலேயே ரமிப்பவ னும், சந்தோஷ முகனும், ஆகிய பரமபிதாவான அந்த தக்ஷிணா மூர்த்தியை நாம் துதிப்போம்.

உலகுகண் ணாடி யூர்போ ருறத்தனு ளஞ்ஞா னத்தால்
வெளியினிற் றுயிற்க னப்போல் விளங்கிடக் கண்டு ஞான
நிலையுறு நேரந் தன்னை யொருவனு யெவனோர் காண்பன்
றலையுறு குருவா மந்த தக்ஷிணா மூர்த்தி போற்றி. 2

(தா-ம்.) உலகமானது கண்ணாடியிற் காணப்படும் பட்ட ணம்போலத் தனக்குள்ளாகவே யிருந்தும் தன் அறியாமையால், நித்திரையாற் கனவுபோல வெளியிலிருப்பதாகப் பார்த்து (விழித்ததும் தன்னையே காண்பதுபோலத்) தன்னை யறியும் போது தானொருவனே யிருப்பதாக யார் பார்க்கின்றாரோ, ஆதிகுருவான அந்த தக்ஷிணா மூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்.

வித்துளே முளைபோன் முன்னம் விகற்பமி லிச்ச கம்பின்
கற்பித மாயா தேய காலகர் மத்தாற் பற்பல்
சித்திரம் விரிப்பன் யாவன் சித்தனு மாயி கன்போற்
சத்தியாற் குருவா மந்த தக்ஷிணா மூர்த்தி போற்றி. 3

(தா-ம்.) முன்பு விதைக்குள் முளைபோலத் தனக்குள் வேற்றுமையின்றி யிருந்த வில்வுலகத்தைப் பின்பு, மாயையாற் பொய்யாய்த் தோற்றும் தேச கால கர்மவசத்தா லனேக விசித் திரமாக சித்தனையும், ஜாலக்காரனையும் போலத் தன் இச்சை (சக்தி) யால் எவன் வெளியில் விரிக்கின்றானோ, அந்த தக்ஷிணா மூர்த்தி குருவுக்கு நமஸ்காரம்.

எவனொளி யுண்மை யின்மை யியைபொரு ளிலங்கு நேரே
யெவனது நீயா னென்றி சைத்துணர்த் துவன்சேர்ந் தோரை
யெவனைநேர் காணின் மீண்டு மிப்பவக் கடல்வீழ் வில்லை
தவருறு குருவா மந்த தக்ஷிணா மூர்த்தி போற்றி. 4

(தா-ம்.) எவனது உண்மைப் பிரகாசமே பொய்யாய்த் தோற்றும் பொருள்களில் விளங்குகிறதோ, எவன் தன்னை யடுத் தவர்களை 'தத்துவமஸி' (தத்—அது, துவம்—நீ, அஸி—ஆனாய்) என்னும் வேதவாக்கால் நேராக அறிவிக்கின்றானோ, எவனைப் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டாற் பின்னுமிச் சம்சார சாகரத்திற் படிவதில்லையோ, தவத்தினரடையும் அந்த குரு தக்ஷிணா மூர்த் திக்கு நமஸ்காரம்.

பலதுளைக் குடத்துட் டீபப் பாய்கதிர் போல்யார் ஞானம்
விழிமுதற் பொறிவாய்ப் பாய்ந்து வெளிசரித் தறிந்தே னென்ன
விளங்கிடு மெவனைச் சார்ந்து விளங்குமிவ் வவனி யாவுஞ்
சலமறு குருவா மந்த தக்ஷிணா மூர்த்தி போற்றி. 5

(தா-ம்.) அனேக துவாரமுள்ள குடத்தினுள்ளிருக்கும் தீபப்பிரகாசம் போல எவனது ஞானம் கண் முதலான இந்திரிய வழியாய் வெளிப்பட்டு விளக்க, 'நான் அறிகிறே' னென்பதாக சுயம்பிரகாசனான எவனை அனுசரித்தே இந்த ஜகமெல்லாம் பிர காசிக்கின்றதோ, அந்த சலன மில்லாத தக்ஷிணாமூர்த்தி குரு வுக்கு நமஸ்காரம்.

உடலுயிர் பொறிகள் புந்தி யொன்றுபா ழுகமாத் தேர்வர்
மடந்தையர் பால ரந்தர் மடையரேய் மூட வாதி
மடமையால் விளையு மம்மா மயக்கமே மாய்க்கு ஞானத்
தடையறு குருவா மந்த தக்ஷிணா மூர்த்தி போற்றி. 6

(தா-ம்.) தேகம், பிராணன், இந்திரியங்கள், புத்தி, இவை யொடுங்கின சூன்யம், இவற்றையே தானாக, பெண்டுகள், குழந்தைகள், குருடர், சடர்போல வுணரும் மூடவாதிகளது உண்மை யறிவின்மையா லுண்டான அப்பெரு மயக்கத்தைப் போக்கும், மயக்கமில் ஞான குருவான அந்த தக்ஷிணா மூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்.

இராகுபற் றிரவி திங்க ளெனவுளன் மாயை மூடப்
பராவுள மொடுங்கத் தூங்கிப் பரவிட வுணரும் காலம்
புராவுறங் கினனென் றுபோதன மெவன்பு மானைச்
சராசர குருவா மந்த தக்ஷிணா மூர்த்தி போற்றி. 7

(தா-ம்.) ராகுவாற் பிடிபட்ட சூரிய சந்திரர்போல் எப்பொழுதுமுள்ள எவன், மாயையின் மறைப்பாற் புருட (ஜீவ) னை, விரிந்தமன மொடுங்கும்போது தூங்கி, மனம் விரிந்து விழிக்கும்போது முன் தூங்கினேனென்று தனது இருப்பை யுணர்கின்றானோ, அந்த சராசர சற்குருவான தக்ஷிணா மூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்.

குழவிமுன் னனவு முன்னாக் கூறுபல் லவத்தை யெல்லாஞ்
சுழலினுங் கலந்தி ருந்தே சொலிக்குமுள் ளகமா நாளுங்
கழல்விழு வோர்க்கார் தன்னைக் காட்டுவன் சிற்கு றிப்பாற்
றழல்விழிக் குருவா மந்த தக்ஷிணா மூர்த்தி போற்றி. 8

(தா-ம்.) குழந்தைப்பருவ முதலனவும், நனவு முதலனவும், மற்றும் எல்லா வவத்தைகளும் மாறி மாறி வரினும், மாறாமற்

கலந்திருந்து உள்ளே 'நான்' என்பதாக எப்போதும் பிரகாசிக்குந் தன்னை, சரணமடைந்தவர்கட்குச் சின்முத்திரையாலெவன் விளக்குகின்றானோ, ஞானக்கினி நேத்திரனான அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தி குருவுக்கு நமஸ்காரம்.

உலகையா ரிப்பு மானோக் குறும்பல நனைக்க னாவிற்
கலங்கியே மாய்ய யாலே காரிய கார ணம்பின்
றலைவனுந் தாசன் சீடன் குருமகன் றந்தை யாதி
தலமுறு குருவா மந்த தக்ஷிணா மூர்த்தி போற்றி. 9

(தா-ம்.) உலகத்தை காரியம் காரணம், தலைவன் (உரியவன்) தாஸன் (உரிமை), சீடன் குரு, மகன் பிதா முதலிய பேதங்களாக மாயையால் மயங்கி, நனவிலும் கனவிலும் காண்கின்ற இப்புருடனெவனோ, உலக குருவான அந்த தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்.

மண்புன லனல்கால் வான மதிகதி ரோன்பு மானு
மென்றொளிர் சராச ரஞ்சே ரிதுவெவ னெட்டு மூர்த்த
மெண்ணுவார்க் கிறைநி றைந்தோ னெவனினன் னியஞ்சற் [றின்றாந்
தண்ணருட் குருவா மந்த தக்ஷிணா மூர்த்தி போற்றி. 10

(தா-ம்.) பூமி, ஜலம், நெருப்பு, காற்று, ஆகாசம், சூரியன், சந்திரன், புருடன் என்று சராசரமாய்த் தோற்றுமிது எவனது அஷ்ட மூர்த்தமோ, விசாரிப்பார்க்குப் பரனாய் எங்கும் நிறைந்த எவனைக்காட்டிலும் அன்னியஞ்சிறிதுமில்லையோ, அவ்வதிசாந்த கிருபா மூர்த்தியான தக்ஷிணா மூர்த்தி குருவுக்கு நமஸ்காரம்.

சருவமுந் தானா நன்றாய்ச் சாற்றுமித் தோத்தி ரத்தின்
சிரவணந் தன்னா லர்த்த சிந்தனந் தியானங் கானம்
புரிவதா லெல்லாந் தானும் பூதிசே ரீசன் றன்மை
மருவிடு மற்று மெட்டா மடிவறு செல்வந் தானே. 11

(தா-ம்.) சர்வாத்மத்வத்தை (எல்லாம் தானாதலை)த் தெளிவாய்த் தெரிவித்த இத்துதியைக் கேட்டல், பொருளை விசாரித்தல், அப்பொருளைத் தியானித்தல், துதித்தல் செய்தலால் சர்வாத்மத்வ மஹா சம்பத்துள்ள ஈச்வரத்வம் சித்தியாவதோடு சாசுவதமான அணிமாதி அஷ்டைச்வரியமும் தானே சித்திக்கும்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம்

முற்றும்.

ஸ்ரீ

குரு ஸ்துதி.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கரர் திக்விஜயஞ் செய்யத் தொடங்கி வடதிசைக்கண் விளங்கும் மாகிஷ்மதி நகரத்து வசிக்கும் கர்ம காண்டப் பிரவர்த்தகரான மண்டனபண்டிதரை வாதத்தில் ஜயிக்க, அவரது பார்யை 'என்னையும் ஜயிக்கினன்றி ஜயம் முற்றுறாது' என்றுரைத்து அவருடன் வாதித்துத் தோற்றுப் பின் காம சாஸ்திரத்தில் வாதிக்க, அதற்கவர் ஓர் மாத காலவரையறை கூறி யோர் மலைக்குகையில் சீடர் காவலில் தம்சரீரத்தை வைத்து, மரித்த அமருகராசனுடற் புகுந்து அவனது மனைவியரான நூற்றுவருடன் கலந்து காமபோக மனுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில், குரு கூறிப்போன காலங் கடந்தமையாற் கவலையுற்றுச் சீடரிற் சிலர் பாடகவேடந் தரித்துச்சென் றவ்வரசன் முன்னின் றித்தோத்திரத்தா லேத்தலாயினர்.

1. நேதிநே தியாதி வாக்கா னிடேதித்து மூர்த்தா மூர்த்த
மேதுமே தன்னுற் றில்லா வெதைச்சுவ சொருப மாக
வோதருஞ் சாது வானே ருள்ளத்திற் கொள்ளு வார்க
ளாதிமெய் யறிவா னந்த வவ்வத்து வன்றோ நீதான்.

2. உத்தியாங் குத்தி ஞலே யுமியெனு மைந்து கோசம்
புத்தியாற் பிரித்துப் பின்னர்ப் பொருந்திடு மரிசி போலு
மெத்தினைச் சத்துக் கள்கண் டிதயத்தி லனுப விப்ப
ரத்தமி னித்த சித்த வவ்வத்து வன்றோ நீதான்.

3. பொறிகளாம் பரிக டம்மைப் புலன்களில் விளங்குந் தோட
வறிவெனுங் கசைய டித்தே யகமுகக் கயிற்றா லீர்த்தவ்
வறிவறி யறிஞ ரெத்தி லணைத்தொன்றாப் பிணித்தி ருப்ப
ரறிபொருட் கதீத மான வவ்வத்து வன்றோ நீதான்.

4. பூக்களி னின்று வேருய்ப் பொருந்திடுஞ் சூத்தி ரம்போற்
சாக்கிர மாதி யான சருவத்தும் வேற தான
சாக்கியா நோக்கி யாதைச் சத்துக்க ளகத்த ணைவ
ராக்கமு நீக்க மில்லா வவ்வத்து வன்றோ நீதான்.

5. கடகமகு டாதி யாவுங் கனகமே யாகு மாபோற்
சடசித்தா மூலகம் யாவுஞ் சற்றுமே பின்ன மின்றிச்
சுடருமவ் வடிவா மென்று சொற்றிடும் வேதம் யாதை
யடிநடு முடிவில் லாத வவ்வத்து வன்றோ நீதான்.

6. இனனிலித் தனுவில் யானு மிலங்குவ னேக னேயென்
றனிசமும் வேத வாதி யாயினோர் முயற்சி யோடு
மினிமையா யெடுத்து ரைப்ப ரெத்தத்து வத்தை நன்று
யனர்த்தமி லெதார்த்த மான வவ்வத்து வன்றோ நீதான்.

7. அருமறை வாக்கி னூலே யகத்தினிற் சிரத்தை யோடு
மருந்தவம் யாகந் தான மாதிநல் லறங்க ளாலே
யருமறை யவர்க ளொத்தை யறிந்திட வவாவு கின்று
ரருமறைப் பொருளாய் நின்ற வவ்வத்து வன்றோ நீதான்.

8. சாந்திமுத லான வுற்றுச் சந்ததந் தன்னுற் றன்னி
லாய்ந்தெதை யறிஞர் கண்டவ் வறிவின்ப மெய்யா மென்று
மீந்தெலா முடித்தொ ளிர்வர் மிகுபவக் கேத நீத்தே
யாழ்ந்தறி தத்வ மான வவ்வத்து வன்றோ நீதான்.

இதனைக்கேட் டாசார்ய ரவர்க் குத்தரவுகொடுத் தனுப்பி விட் டெனவ் வரசனுடல் விட்டுத் தம்முடற் புக்குச் சென் றவ் வம்மையை வென்று அவ்விருவரையுந் தமக்குள்ளாக்கி யிக்குவ லய முற்றும் விளக்க முற்றனர்.

குருஸ்துதி ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ

அத்தாமலகம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீ சங்கர ஜகத்குரு மேற்கு திக்கில் விஜயஞ் செய்யுங்கால், அங்குள்ள ஸ்ரீவலி யென்னுங் கிராமத்து வசிக்கும் பிரபாகரர் என்னு மந்தணர் ஆசார்யரது வரவை யறிந்து தம் பதின் மூன்று வயதுள்ள புத்திரனை யழைத்துச் சென்று குரு சந்நிதியில் நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று தநயனையும் நமஸ்கரிப்பித்து சிறுவயது முதல் மூகனாய் ஒன்றிலும் பிரவிருத்தியற்று விருப்பு வெறுப்பு, மாறுவமான மின்றி யிருக்குமவன் வரலாற்றைச் சொல்ல, கிடந்தவண்ணமிருந்த பாலனைத் தேசிகர் கரங்களா லெடுத்துப் பார்த்துக் களிமீக்கூர இவ்வாறு வினவலாயினர்:—

1. இங்குறு நீயார் பிள்ளாய் யாருடை மைந்த னீதா
னெங்குசெல் கின்று யுன்பே ரென்னநீ யெங்கி ருந்து
மிங்குவந் தனையென் னுள்ள மின்புற விசைப்பா யென்று
சங்கர னவிலப் பாலன் சாற்றிட வாய்தி றந்தான்.

அத்தாமலக னுத்தரம்:—

2. நரனலன் சுரனி யக்க னனல னந்த னன்மற்
றரசனும் வணிகன் சூத்ர னல்லனற் பிரம சாரி
கிரகியும் வானப் ரத்தன் கேடகல் சந்நி யாசி
நிரையினி லாரு மல்லே னிசபோத வடிவ னாமே.

3. சூரியன் சகத்தொ ழிற்குச் சொற்றிடு நிமித்த மென்ன
வாருளஞ் சட்சு வாதி யாட்டத்திற் கேது வாவ
னொரலா வுபாதி யும்விட் டாகாயம் போலி ருப்ப
னேரிய னித்த சித்த வுருவனு மவ்வான் மாநான்.

4. எரியது வெம்மை போல வெவனித்த போத ரூப
னொருவனுய்க் கம்ப மின்றி யொளிர்தரு மெவனைச் சார்ந்தே
யறிவிலாக் கரண மிந்தி யாதிதந் தொழின்மேற் செல்லு
மறிவுரு நித்த சித்த னுயுள வவ்வான் மாநான்.

5. அத்தத்திற் பதிப லித்த வம்முக முகத்தின் வேறோர்
வத்துவன் றதுபோற் புத்தி வருசிதா பாச சீவன்
சித்துரு வெவன்வே றுகச் சிறிதுமோர் வத்து வாகா
னத்வய நித்த சித்த னுயுள வவ்வான் மாநான்.

6. அத்தமே யில்லை யாகி லம்முகா பாச மின்று
வத்துவா யுற்ற தேக வதனமே விகற்ப மின்றி
புத்தியற் றிடவே யாவன் பொலிவனு பாச மின்றி
யத்திற நித்த சித்த னுயுள வவ்வான் மாநான்.

7. மனச்சட்சு வாதி யோடு மருவிடா திருப்பன் யாவன்
மனச்சட்சு வாதி கட்கு மனச்சட்சு வாதி யாவன்
மனச்சட்சு வாதி யாலே மருவிடப் படாதான் யாவ
னனித்தமி னித்த சித்த னுயுள வவ்வான் மாநான்.

8. கடசலந் தோறுந் தோன்றுங் கதிரவ னொருவ னேபோ
லுடலுறு முள்ளந் தோறு மொளிரினு நானு வாகச்
சுடருவ னொருவன் றனே சுத்தசே தனனு யாவ
னடைதலி னித்த சித்த னுயுள வவ்வான் மாநான்.

9. ஒளியதா மனேகங் கண்கட் கொருரவி யொரு காலத்தே
யொளிசெயு முலகத் தைப்போ லொருஞான வுருவன் யாவ
னொளியதா யனேகம் புத்திக் கொளிர்ப்பனிவ் வுலகந் தன்
யளவிலா நித்த சித்த னுயுள வவ்வான் மாநான். [னோ

10. இரவியா லொளிருங் கண்ணே யெதிருறு முருவம் பற்று
மிரவியா லொளிரா தின்றா மிதுபோலவ் விரவி தானு
மொருவனு லொளியி ஞலே யொளிர்ப்பனே நேத்தி ராதி
யருவனய் நித்த சித்த னுயுள வவ்வான் மாநான்.

11. சலசலத் தனேகன் போலச் சாருவ னேக பானு
சலனமில் சலத்திற் றானே சாருவ னேக னக
சலமதி யனேகன் போலச் சாரினு மேகன் யாவ
னலைதலி னித்த சித்த னுயுள வவ்வான் மாநான்.

12. மூடன்றன் விழியி னைக்கார் மூடிட வதால ருக்கன்
மூடுபட் டொளியற் றானு முன்னுதல் போல யாவன்
மூடனின் பார்வை யாலே முற்றுமே பெத்தன் போல்வ
னுடலி னித்த சித்த னுயுள வவ்வான் மாநான்.

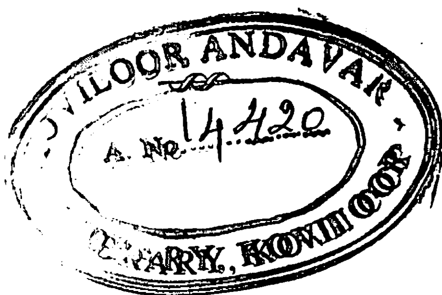
13. அகிலவத் துக்க டம்மி லனுசூத னேக னகி
யகிலவத் துக்க டம்மி லசங்கனு யிருப்பன் யாவன்
ககனநேர் நித்த சுத்த களங்கமி லுருவன் யாவ
னகமிலா நித்த சித்த னுயுள வவ்வான் மாநான்.

14. பலவித வுபாதி யாலே பலவிதம் படிகந் தோன்றும்
பலவித புத்தி யாலே பலவித முனக்கு மாகுஞ்
சலமதி னிலவி னுட்டஞ் சான்றாகப் பூன்ற னேயச்
சலமுறு புத்தி யாலே சஞ்சல நினக்கு மாமே.

15. அத்தத்தி னெல்லி போல வான்மாவைக் காட்ட லாலி
தத்தா மலகத் தோத்ர மாகும்பேர் பெற்ற தன்றி
யத்தா மலக னென்றவ் வறிவினிற் பெரிய பால
னித்தனை யாவ ராலு மேத்திடப் பட்டா னம்மா.

இதனைக்கேட் டாச்சரியத்தாற் றம்மை மறந்து நிற்கும் பிதாவை யாசாரியர் நோக்கி, 'இவன் முற்றவக் குறையாலுமக்கு மகனென துமது பாக்கியமே. இகத்தில் இவனு லுமக்கோர் பிரயோசனமுமிராது. நம்பாலிருக்கட்டும்' என்றுரைத் தவரை யனுப்பிவிட்டுத் தம்முடன் பாலனைக் கூட்டிச்சென்றனர். பின் னர் குருவைப் பார்த்து, 'இச்சிறுவன் சிரவணுதிசாதன மின்றி யிப்பிரஹ்ம நிஷ்டையடையக் காரணம் யா'தென்று சீடர் வினவ, குரு 'இவன் தாய் முன் யமுநாதீரத்திற் றவஞ்செய்யும் சர் வைசுவரிய சம்பந்ந சாதுவான சித்தயோகியிடம் தன்னிருவய துள்ள குழந்தையை விட்டு மற்ற ஸ்திரீகளுடன் ஸ்நானஞ்செய் கையில் சிசு மெல்ல நடந்துபோ யந்நதியில் வீழ்ந்திறக்க அதற் காற்றுது துக்கிக்கு மவரைத் தேற்றக் கருணைமிகுதியா லச் சாது தம் முடலைவிட் டச்சிசு வுடலிற் புக வதனுலேயே இப் பெரும்பேறு பெற்றனன்' என்று புகன்றனர்.

அத்தாமலகம் ஸம்பூர்ணம்.

ஞானசார விசாரபடலம்

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
15	11	சர்ந்த	சார்ந்த
,,	22	தரித்தோனே	தரித்தோனை
26	16	பொருளாய	பொருளாய்

ஸ்ரீ ரமணாச்ரம பிரசுரங்கள்.

தமிழ்

ஸ்ரீ ரமண மஹர்ஷிகள் அருளியவை

		ரூ.	அ.	பை
ஸ்ரீ அருணாசல ஸ்துதி பஞ்சகம்	...	0	2	0
உபதேச நூன்மாலை (உபதேச வுந்தியார், உள்ளது நாற்பது, அனுபந்தம், அப்பளப்பாட்டு, ஆன்மவித்தை அடங்கியது)	...	0	2	0
தேவி காலோத்தரம் ("ஞானசார விசாரபடலம்," தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம், அத்தாமலகம், குருஸ்துதி சேர்ந்தது)	...	0	2	0
விவேக சூடாமணி (திருக்குதிருசிய விவேகம், நானார்? சேர்ந்தது)		0	6	0
ஸ்ரீ ரமண நூற்றிரட்டு (ஷை நான்கும் அடங்கியது)	...	0	14	0
உபதேச வுந்தியார்	...	0	0	6
உபதேச ஸாரம் (நாகரச்லோகமும், பாஷ்யத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும்)	...	0	1	0
நான் யார்?	...	0	0	6

நடனானந்த ஸ்வாமிகள் செய்தவை

* விசார சங்க்ரக வினாவிடை	...	0	2	0
* உபதேசமஞ்சரி	...	0	1	0
ஸ்ரீ ரமணஸ்தோத்ர மஞ்சரி	...	0	2	0
ஸ்ரீ ரமண நான்மணிமாலை	...	0	1	0
ஸ்ரீ ரமண அந்தாதி	...	0	1	0
ஸ்ரீ ரமண ஸ்தோத்ர ஷோடசம்	...	0	1	0

K. S. சேஷகிரி அய்யர் B. A., இயற்றியவை

மஹாபாரத வசனம்	...	1	0	0
உத்தம பக்தர்கள்	...	0	2	0
உத்தம பத்தினிகள்	...	0	2	0
ஈச்வரலீலை	...	0	8	0
இகபரசுகம்	...	0	8	0

* இவை யிரண்டும் ஸ்ரீ பகவானது உபதேசத் தொகுப்பு.

தேலுங்கு		ரூ.	அ.	பை
ஸ்ரீ ரமணகீதை (இரண்டாம்பதிப்பு) காலிகோ	...	0	12	0
ஷை ஷை சாதா	..	0	8	0
ஸ்ரீ ரமண சரித்ரம்(பிரணவானந்தரியற்றியது)	...	0	2	0
உள்ளது நாற்பது, நான்யார் ?	...	0	2	0
உபதேச ஸாரம்	...	0	1	0
விசார ஸங்க்ரகம்	...	0	2	0
உபதேச மஞ்சரி	...	0	2	0
தேவி காலோத்தரம் (மூலமும் உரையும்)	...	0	2	0
விவேக சூடாமணி	...	0	4	0
ஸ்ரீ ரமண சரித்ர சங்க்ரக பத்யம்	...	0	0	6
ஸ்ரீ ரமண ஸ்தோத்ரம்	...	0	0	6
பிரணவானந்தரின் நூல்கள்				
ஆத்ம ராமாயணம்	...	0	1	0
தத்வ போதம்	...	0	1	0
ஞாஞக்ரஸ்திதஞேயவஸ்துயாத்ரா	...	0	1	0
இந்த்ரகீதம் (பிரஹ்மஸ்ரீ காவ்யகண்ட கணபதி முனிவ ரியற்றியது)	...	0	1	0
ஸம்ஸ்க்ருதம்				
உபதேச ஸாரம் (நாகரமூலம் பாஷ்யத்துடன்)	...	0	1	0
மலையாளம்				
உபதேச ஸாரம்	...	0	1	0
ஆங்கிலம்				
ஸ்ரீ ரமண மஹர்ஷிகள் சரித்ரம், உபதேசங்களுடன் பல ஆப்டோன் படங்களும் அடங்கியது (சேலம் B. V. நரஸிம்மஸ்வாமிகளியற்றியது) Half cloth bound	...	2	8	0
Full cloth bound and gilt copy	...	3	0	0
உபதேச ஸாரம் சாதா	...	0	4	0
ஷை காலிகோ	...	0	8	0
நான் யார் (Who am I)?	...	0	1	0
மகாபாரதம் (part I)	...	0	10	0
டஸன்வெபன்ஸ்	...	0	8	0

காரியதரிசி,
ஸ்ரீ ரமணாச்ரமம்,
திருவண்ணாமலை.

PRINTED AT THE KESARI PRINTING WORKS, MADRAS.